

SPOLEČENSTVÍ PŘI KOSTELECH NAROZENÍ PANNY MARIE V MICHLI A SV. FRANTIŠKA Z ASSISI V KRČI

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci,
za krátko oslavíme svátek svatého Františka z Assisi, spolupatrona naší farnosti. Před nějakým časem na něj vzpomínal jeden můj spolubratr a říkal, že jemu se sice líbí to, co se na něm nejvíce hledá – chudoba. Ano, líbí. Samozřejmě, vždyť je to ctnost evangelní, při které nejde jen o to, aby člověk nic nevlastnil, ale dnes při ní jde stále víc o to, že žijeme v hezkém a čistém prostředí se smyslem pro estetiku, které vytváříme z lásky ke Kristu a k lidem, a že to ani nemusí stát moc peněz. Skutečně je to dnes důležité čím dál víc, protože takové prostředí je opravdově chudé, a proto je také inspirativní a každý člověk je v něm rád.

V takovém prostředí se pak bez námahy rodí lidská radost a ona je právě tím, co se mému spolubratru líbilo na svatém Františkovi víc než chudoba. Nechci nikterak interpretovat poselství svatého Františka, vždyť sestra chudoba ho vedla k té jeho radosti. Ano, vedla. A můj spolubratr má ... také pravdu.

Antonín Lukeš, M.Id.

My, společenství Misionáři a misionářky Identés, jsme ve farnosti již od podzimu 1996. Když jsme si otcem Antonio Vicentem nedávno povídali o dalších pastoračních představách, tak nám v myslí mezi jinými myšlenkami vytanula také ta, že bychom mohli po částech uveřejňovat životopis našeho zakladatele Fernanda Riela. Jeho život v sobě zahrnuje velmi potřebné charisma církve a jakkoliv cítíme vlastní omezenost vám toto jeho charisma přiblížit, chceme Vám ho přece představit. Znáte nás sice osobně, ale přesto máme pocit, že se o našem společenství ví ve farnosti jen málo nebo nic. Jak se tato naše myšlenka rozvine, to se ukáže až později. Dnes s ní jen začneme.

Fernando Rielo, zakladatel Misionářů a misionářek Identés

Narodil se 28. srpna roku 1923 v Madridu. V rodině bylo osm dětí, ale tři zemřely brzy po narození. Dva z nich byli chlapci. Rodiče jim oběma dali jméno Fernando a oba jim zemřeli, takže při dalším chlapci se otec tohoto jména trochu bál. Pociťoval prostě obavu o život svého dalšího dítěte a raději by ho pojmenoval jinak. Mohla by se všírat námitka proti pověrčivosti, ale zeptejme se také, kdo by po třetím úmrtí mezi

NÁVŠTĚVA OTCE ALBERTA

vlastními dětmi necítil cosi podobného? Poddal se však vůli své manželky, která si proti nepřejícímu osudu jméno Fernando vyvzdorovala. Manželovi tehdy odpověděla, že tento syn jim nikdy nezemře, ani se mu nepříhoda žádný úraz. Tak se také stalo, i když nebezpečí, do kterých děti běžně upadají a která trápí jako můra na prsou všechny rodiče, se Fernandovi nevyhnula.

Dříve než obrátíme pozornost k jeho dětství, je třeba upozornit na Fernandovu úplně první a výjimečnou vzpomínku, která mu pomohla. Rozuměl slovu OTEC ještě dřív, než byl sto jej vyslovit a dokonce ještě dřív, než byl schopen o něm zauvažovat. Fernando o svém Nebeském Otci totiž věděl od počátku. Ne od narození, ale – od početí. Pamatoval si ho jako polibek Nebeského Otce. Takto od něj - od Nebeského Otce - dostal osobní život. Říkal, že tato vzpomínka ho jako dítě stále odváděla do samoty, kde se do Otcova polibku skrýval, a že ani čas, ani stáří neubralo nic na jeho svěžesti. Fernando se nedělal zajímavým a vlastně ani nemohl, protože mu k tomu život nikdy nedal žádnou šanci. O tom ale až později. Nyní je důležité říct, že mu šlo vždy o věc Nebeského Otce a věřím, že tomu lze rozumět. Stačí si k tomu představit Otce, jak nám samotným říká: „Synu – dčero, jsi můj polibek“. Ale každý si musí odpovědět sám, jak se mu zamlouvá lidský život koncipovaný jako Otcův polibek. Později, ve své pozoruhodné antropologii Fernando píše, že takto je každá lidská bytost v okamžiku početí povýšena na úroveň osoby. V polibku, ve kterém Otce vždycky poznal, se také utvářelo jeho vědomí. A tomuto způsobu vědomí, tvarovanému Otcovou přízní, dal jméno: *«vědomí synovské»*.

Ani medicína, ani psychologie takovouto vzpomínku neakceptují. Je sice možné, že některý lékař či psycholog ji akceptuje osobně, ale nikdy si ji nedovolí použít jako seriózní vědecký vstup. Jenže striktní rámec medicíny a psychologie, při vši úctě, nemůže vymezit oblast života lidského ducha. Ta je totiž prostorem transcendence a něco takového jako Otcův polibek je duchu mnohem přirozenější, než se jeví vědě pozvolna redukováne na matematizovanou úroveň. Fernandův příběh je stigma, které začíná tímto polibkem.

Pokračování v příštím čísle.

Misionáři a misionářky Identes

Ve dnech 23. 8. – 4. 9. navštívil naši farnost Otec Alberto, který působí od 2. 3. 2011 jako rektor Santuaria Corpus Domini Santa Caterina v italské Bologni. Navštívil některé farníky, sloužil mše svaté, uspořádal setkání s mládeží, aj. V neděli 4. 9. se konala na Habrovce závěrečná mše svatá s posezením na zahradě. Poté Otec Alberto v 17.15 hod. odletěl zpět do Itálie. Všichni jsme jistě měli z jeho přítomnosti velkou radost, stejně jako on ze setkání s námi.

Odkaz na video a foto z této bohoslužby je <http://habrovka.rajce.idnes.cz/> .

Text i foto Martina Košinová

MOJI RODIČE TRPÍ SYNDROMEM „DĚLÁME TO PŘECE PRO TEBE“!

Ale tati, já to chci zkusit sama!

Velmi mnoho lidí je obětí rodičů, kteří pro ně chtějí všechno udělat. Uvedu příklad. Malý Petr má vyrobit něco do školy, co se týká Eskymáků. Chce to udělat co nejlépe. Vyrobí iglú z kostek cukru, z lepenky, vystřihne pár velryb a celé to přilepí do velké krabice od bot. Problém je, že iglú vypadají jako domy k rekonstrukci a velryby připomínají spíše krocany. Celé to vlastně není moc k poznání. Petr chce své dílo ukázat mamince a postaví se vedle něj s nesmírnou pýchou. Maminka odolá pokušení shodit chlapcův výtvarný talent a pochválí ho, že je to skvělá práce, načež ho pošle, aby si šel hrát ven. Jakmile je za dveřmi, celou věc rozebere a začne ji vylepšovat. Petr ale není hlupák. Všiml si, že maminka jeho dílo výrazně vylepšila. Je mu sice teprve osm, ale ví, co to znamená: Jeho snaha nebyla dostatečná. Je smutné, že musí přijmout právě toto poselství. Nyní možná potrvá hodně dlouho, než bude moci být pyšný na něco, co udělal sám.

Nebo si představte, jak malá Marie sedí s rodinou u stolu. Poprvé v životě se snaží nakrájet si maso. Tatínek málem dostává infarkt, když ji pozoruje, jak je pomalá a nejistá. Nejprve vezme nůž do ruky obráceně. „Ne, miláčku, držíš to obráceně.“ „Takhle?“ „Ano, takhle, ale...“ Teď dá nůž před vidličku místo za ni, takže maso jí poskakuje po talíři. Pak udělá prudký pohyb při řezání a téměř převrhne mléko. Její perfekcionista otec už toho má dost a vezme jí talíř. „Hele, já ti to nakrájím!“ „Ale tati, já to chci zkusit sama!“ „Já jsem tě pozoroval a ty to neumíš,“ říká otec. „Tímhle tempem bychom tu byli ještě příští čtvrtěk. Dej mi to! Já ti to udělám.“ Škoda, že tatínek nemá s Marií dostatek trpělivosti a že jí nedovolí, aby si maso nakrájela sama. Škoda, že Petrově mamince nedošlo, co je vlastně důležité. Je to snaha jejího syna, nikoli její vlastní. Oba rodiče svým jednáním vyslali jednoznačný signál: „Sám nic nezvládneš. Vždycky budeš potřebovat mě, abych tě dostal(a) z bryndy.“ Až bude Marie starší, tatínek za ni patrně bude dělat školní úkoly a až bude Petr roznášet noviny,

maminka bude ráno vstávat a pomáhat mu. Jak by tito rodiče zareagovali, kdybyste jim řekli, že jejich chování je ve skutečnosti vůči jejich dětem velmi kritické a škodlivé?

Nedovolí dětem růst ani radost

Takový rodič, kterému bychom narovinu naservírovali takovou výtku, by se asi nestačil divit a patrně by si o vás nepomyslel nic lichotivého. Ve skutečnosti ale jeho jednání kritické je. Takovýto typ rodiče nedovolí svým dětem vyrůst, stát se soběstačnými a mít ze sebe dobré pocity. Později v životě, až tyto děti vyrostou a stanou se dospělými, budou přesvědčeny, že se jim nepodaří nic, do čeho se pustí, a budou neustále hledat někoho, kdo by je vytáhl z bryndy. Jaké jsou vaše vzpomínky? Vypadalo to u vás doma podobně?

V každém z nás existuje fotoaparát, který fotografuje všechny klíčové okamžiky našeho života. Vzpomínáte si třeba, jak jste spadli z kola a rozbili si koleno? Nebo jak jste se jednou znemožnili před partou kamarádů? **Váš mozek si některé věci pamatuje lépe než jiné.** Čím to? **Tyto události ve svém souhrnu utvářejí vaši „soukromou logiku“**, což je pojem, jenž razil psycholog Alfred Adler. Vaše soukromá logika je způsob, jakým nahlížíte sami na sebe – **je to váš pohled na život.** Patří k němu například způsob, jakým se dožadujete pozornosti, nebo způsob, jakým řešíte konflikty. Vaše soukromá logika vám neustále ujasňuje, KDY v životě něco znamenáte, KDY na vás záleží.

Zůstat ve zlobě se nevyplácí

Dítě, které je zatíženo kritickým rodičem, se nikdy nerozletí tak, aby plně rozvinulo svůj potenciál – pokud se nerozhodne, že se osvobodí. Žijeme v době, kdy je v módě ukazovat prstem na své rodiče. „Za to může máma.“ „Za to může táta.“ Kritický rodič do vás mohl neustále bušit, až jste si navykli vidět především vše negativní. **Nedostalo se vám povzbuzení**, které každý z nás potřebuje – proto není divu, že vaše sklenice je z poloviny prázdná, a nikoli z poloviny plná. **Neustále vás pronásledoval pocit, že selháváte.** Tolikrát vás sráželi, až jste se rozhodli, že už se nebudete o nic snažit, protože rodičům se stejně nikdy nezavděčíte. To, co se vám přihodilo, se přihodit

nemělo. K čemu vám ale bude neustále se nimrat v minulosti? **Nemá cenu být naštvaný a neustále se jen převalovat v těžce páchnoucí jámě.** Jistě tam nechcete zůstat napořád! Jste člověk, který chce uspět a jenž chce světem někam pohnout – k čemu by vám bylo něco takového?

Pokud pocházíte z takového prostředí, zamyslete se nad tím, jak jste reagovali dříve a jak reagujete nyní. A pak se rozhodněte, že v tom nezůstanete. Každý z nás má nějaký kaz a **všichni potřebujeme odpuštění. Vaši rodiče také nebyli dokonalí lidé.** Patrně se ale snažili dát vám vše, co bylo v jejich silách a možnostech – úměrně svému vzdělání a životním okolnostem. Velmi pravděpodobně jednali tak, jak to považovali za správné. Položím vám otázku: Nenastal čas jít dál? Minulost je minulost.

Nepokoj rodiče odnáší také okolí

Pokud je **váš rodič** chronickým hledačem chyb, **možná si nezasedl na vás (přestože to tak vypadá).** Může být nespokojený sám se sebou – nebo se svým životním partnerem. Otec si možná myslí: Je mi čtyřicet a pořád vězím na tom samém místě. Kdysi jsem si říkal, že do čtyřiceti budu úspěšný podnikatel. Teď vidím, že jsem v životě ničeho nedosáhl. Pokud smýšlí takto, vrací se z práce rozmrzelý a křičí na svou dceru. Na koho je ale vlastně naštvaný? Na sebe sama. Sobě však nemůže vynadat, tak si najde vhodnou náhražku. **A dítě nebo manželka je vždy prvním boxovacím pytle.**

Pokud pochopíte slabá místa svých rodičů a uznáte, že **rodičovství je bolestivý proces pokusů a omylů,** pochopíte rovněž, proč rodiče někdy mohou být tak kritičtí. Jsou to koneckonců živé, dýchající, myslící, cítící a často rozbité lidské bytosti – nikoli stroje. Jediný způsob, jak můžete sami dosáhnout svobody, je uvědomit si, že vaši rodiče byli jen lidé. Potřebujete jim odpustit, abyste mohli v životě pokračovat dál. Jinak vás mohou hořkost a hněv zablokovat. Je potřeba vzít vážně, co se stalo, včetně slabostí svých rodičů a vašich vlastních postojů, a pak se rozhodnout, že řetězy těchto vzpomínek jednou provždy opustíte.

Je smíření jednoduché? Není, protože se při něm neobejdete bez riskování. Musíte své srdce otevřít lidem, kteří vám ublížili, a změnit své postoje.

Pokud čekáte, že se jednoho krásného dne probudíte a budete všechna vaše zranění vnímat lépe, patrně se nedočkáte. Něco vám řeknu: Nikdy není příliš pozdě – nebo příliš brzy – na to, abyste dosáhli svobody. **Odpuštění je především něco, co děláte, nikoli něco, co cítíte. Je to akt vůle, nikoli emocí.**

Se svolením zpracováno z knihy Kevina Lemana [Prvorozený - výhoda, či handicap?](#), kterou vydalo nakladatelství Návrat domů.
Redakčně upraveno.

Převzato z www.vira.cz

-jt-

DĚTSKÝ BAZÁREK

V neděli 23. 10. 2011 se po mši (10:30 - 14:00) na Habrovce uskuteční v pořadí již desátý "Dětský bazárek" všeho možného pro děti od 0 do 15 let (oblečení, boty, hračky, hry, sportovní potřeby, kočárky, sedačky, dětský nábytek apod.). Příjem věcí do bazárku a samotná příprava bude v sobotu 22. 10. 2011 v sále na Habrovce od 17:00 do 19:00 (pokud se vám tento termín nehodí, můžete věci na bazárek nechávat během celého týdne na označeném místě v sále na Habrovce). V případě potřeby prosím kontaktujte Jindřišku Kyselovou (tel. 604 296 938, kyselova.jindriska@gmail.com). Příspěvky za oblečení jsou dobrovolné. Výtěžek akce půjde na dobročinné účely a na potřeby farnosti.

Všichni jsou srdečně zváni!!!

Jindřiška Kyselová

Milí farníci,
obracím se na vás s prosbou poskytnout ubytování pro studenta. Samozřejmě jen v případě, pokud je to pro vás možné. Je to dvacetiletý mladík, který studuje Vysokou umělecko-průmyslovou školu, obor sochařství a pochází z Olomouce. S prosbou se na mne obrátil jeho otec, se kterým se znám vlastně od dětství. To říkám jen pro vaši informaci, ne pro pokus o jakousi nemístnou protekci. Sdělil mi, že může platit 2.500,- Kč měsíčně. V případě větší prostory by mohl bydlet se spolužákem za 5.000,- Kč měsíčně. Kdo z vás by tedy ubytování mohl poskytnout, ať mi to sdělí. Děkuji mockrát.
Antonín Lukeš, M.Id.

Milé děti,

v dnešních biblických příbězích se dočteme o bojovnicích. Za dobro, svobodu a pravdu je třeba bojovat. Dále se na konci části Sedmikrásek dočtete také něco o sv. Terezii od Dítěte Ježíše.

Příběhy jsou také o znameních, kterými nám Bůh o sobě dává vědět. Každý anděl neboli posel Boží se musí patřičně legitimovat, abychom si byli jisti, že skutečně přichází od Boha.

Každý správný bojovník ví, že musí zvítězit hlavně sám nad sebou! Měl by umět ovládat sebe sama. Mluvit, když je třeba, když má mlčet, udrží se a mlčí. Chce to trénink!

Váš Sedmikrásek

ČTENÍ Z BIBLE PRO DĚTI

GEDEON

z knihy: "Bible – čti a poznávej", vydala: [Česká biblická společnost](#)

autor: Sophie Piperová, ilustrace: Anthony Lewis

GEDEON A POUŠTNÍ NÁJEZDNÍCI

Soudců 6–7

Gedeón zvedl cep a začal mlátit pšenici. Mláčení byla těžká práce a byl na to sám – bude mu trvat dlouho, zvláště když to musí dělat potají. Aspoň že má dost síly. A hněv ho činil ještě silnějším.

Cítil vztek při pomyšlení na nenáviděné Midjance, kteří pustošili izraelskou zemi. Přijížděli na velbloudech a kradli dobytek, ovce a kozy. Zničili téměř veškerou úrodu. Má štěstí, že vůbec má co mlátit.

Vtom za sebou uslyšel zvuky. Někdo se k němu zezadu přiblížil. „Bůh s tebou,“ řekl neznámý. „Nepovídej,“ podivil se Gedeón. „Nějak jsem si nevšiml, že by Bůh byl s námi a zaháněl ty pouštní nájezdníky.“ V srdci však věděl, proč je Bůh opustil. Boží lid se přestal na Boha spoléhat. Proto se stali snadnou kořistí nájezdníků.

Neznámý znovu promluvil: „Bůh si tě vybral. Chce, abys využil svou sílu k záchraně izraelského lidu.“ Gedeón byl ohromen. „Nevím, jestli ti mohu věřit.“ „Dostaneš znamení,“ odpověděl neznámý. Pak tajemný cizinec zmizel v plamenech ohně. „Byl to Boží anděl,“ zašeptal Gedeón. „Musím splnit Boží přání.“

Sebral obrovské vojsko – více než třicet tisíc bojovníků bylo připraveno jít s ním do bitvy. Pak ale Gedeóna odvaha opustila. „Prosím tě, Bože,“ modlil se. „Potřebuji znamení, že to, co dělám, je správné. Nechám tohle ovčí rouno na zemi přes noc. Bude-li rosa jenom na rouně a země okolo bude suchá, půjdu do boje.“ Ráno bylo rouno mokré a země suchá.

„Bože,“ trápil se Gedeón nejistotou, „pořád si nejsem jistý. Můžeš tentokrát nechat rouno suché a rosa ať padá jen kolem?“ Bůh dal Gedeónovi znamení, které potřeboval. Vydal se tedy s vojskem do boje. „Máš příliš mnoho bojovníků,“ pošeptal Bůh Gedeónovi. „Ne všichni jsou stateční. Řekni jim, že kdo chce, může jít domů.“ Přes dvacet tisíc mužů s úlevou opustilo tábor.

„Zaved' zbylých deset tisíc bojovníků k potoku ať se napijí,“ nařídil Bůh, „Většina si k vodě klekne. Ti nechápou, že nebezpečí číhá všude. Ponech si jen ty, kdo zůstanou stát a budou pít z dlaní.“

Gedeónovi zůstalo jenom tři sta bojovníků. Nepřátelská armáda jich měla mnoho tisíc. „Neboj se,“ řekl Bůh Gedeónovi. „Jdi s jedním mužem obhlédnout nepřátelský tábor.“ Gedeón sešel z vrcholku kopce do tábora nepřátel na planině. Uslyšel dva vojáky, jak si povídají. „Měl jsem hrozný sen,“ řekl první. „Obrovský pecen chleba se přivalil do tábora a porážel stany.“ „Možná to znamená, že nás Gedeón porazí,“ odpověděl jeho druh.

Gedeón se vrátil ke svým mužům a najednou věřil, že zvítězí. „Zaútočíme na ně dnes v noci. Každý voják si vezme polnici a pochodeň ukrytou ve džbánu. Až se k nim přiblížíme, dám

vám znamení. Pak zatroubíte na polnici, rozbijete džbán, zvednete do výše planoucí pochodeň a zakřičíte z plných plic.“

V hluboké noci se nepřítel vzbudil ohlušujícím křikem. Muži volali: „Bojuji za Boha a za Gedeóna.“ Ve tmě a zmatku bojovali nepřátelští vojáci s kýmkoli, na koho narazili. A snažili se z boje co nejrychleji utéci.

Tímto vítězstvím Bůh a Gedeón přinesli mír izraelské zemi.

SAMSON

z knihy: "Dětská ilustrovaná Bible", vydal(o): nakl. [Fragment](#)
anglický originál: nakl. [Usborne Publishing Ltd.](#)
Heather Ameryová, ilustr. Linda Edwardsová

SILÁK SAMSON

knihy Soudců

Manue a jeho manželka už žili v manželství mnoho let, ale byli smutní, protože neměli děti. Jednoho dne poslal Bůh k Manuově manželce anděla se zprávou, že se jí narodí syn, jenž osvobodí její národ, Izraelity, od nadvlády Filištinů, kteří jej utiskovali.

Manue a jeho manželka měli velikou radost. Když se chlapec narodil, dali mu jméno Samson. Nikdy mu nestříhali vlasy, aby dali najevo, že hoch patří Bohu. Ze Samsona vyrostl statný, neobyčejně silný muž. Když jednoho dne kráčel po vinici, zařval na něho lev. Samson lva popadl a holýma rukama ho zabil. V tu chvíli pochopil, že Bůh ho obdařil výjimečnou silou, aby zvládl úkol, jenž na něj čeká.

Bojoval proti Filištinům, kde jen mohl. Zapaloval jim pole s obilím a zabíjel je v bitvách. Jedné noci Filištiní zamkli Samsona v městě Gáza. Mysleli si, že se mu nepodaří uprchnout a oni ho budou moci zabít. Samson však vysadil městskou bránu z pantů a odnesl ji pryč.

Samson se zamiloval do krásné filištínské dívky jménem Dalila. Filištíni jí slíbili obrovské bohatství, když zjistí, odkud se bere Samsonova síla. Dalila vyzvídala na Samsonovi, aby jí prozradil svoje tajemství, ale on ji stále jen škádlil zábavnými povídkami, jež nebyly pravdivé. „Kdybys mě upřímně miloval, pověděl bys mi pravdu,“ stěžovala si Dalila a nepřestávala se vyptávat. Nakonec Samson ustoupil. „Nikdy mi neostříhali vlasy,“ svěřil se. „To je znamení, že náležím Bohu. On mi dává sílu.“

Ještě téže noci Dalila počkala, až Samson tvrdě usne. Nato tiše přivolala jednoho s Filištínů, jenž se připlížil a ostříhal Samsonovi všechny vlasy. Když se Samson probudil, neměl víc síly než obyčejný muž. Filištíni pak Samsona snadno polapili, oslepili ho a svázali řetězy. Potom ho odvedli do města Gáza, kde ho uvrhli do vězení a přinutili ho mlít obilí na mouku. Vlasy mu začaly opět zvolna dorůstat, ale Filištíni si toho nevšimli.

Jednoho dne pořádali Filištíni ve svém chrámu velkou slavnost na počest svého boha Dágon. Vykládali lidem, že právě bůh Dágon jim pomohl polapit Samsona. Přivedli Samsona z vězení, aby se bezmocnému obru mohli vysmívat. Řetězy ho připoutali mezi dva pilíře, jež podpíraly chrámovou střechu.

Samson byl slepý, ale pilíře dokázal najít hmatem. Prosil Boha, aby mu vrátil jeho sílu. Pak se mohutnými dlaněmi vzepřel o pilíře a ze vší síly zatlačil. Oba porazil a celý chrám se zřítíl. V jeho troskách zahynul Samson, všichni filištínští vládci a tisíce jejich poddaných. Byl to Samsonův největší silácký čin. Osvobodil Izraelity od nadvlády jejich nenáviděných vládců Filištínů.

Kromě příběhu ze Starého zákona si také povíme něco málo o svatých.

Kdo to je: svatý? Svatý je někdo, kdo se snaží co nejvíc přiblížit Bohu. A to během života tady na Zemi. V knížce *Rok se svatými* je takovýto minipříběh: Máma jde se svým chlapcem kolem gotického kostela (to je takový kostel, jako je naše svatovítská katedrála na Pražském hradě). Okna s barevnými skly a vitrážemi působí zvenku nevýrazně a šedě. Teprve když oba vstoupí do chrámu, září okna ve slunečním světle nádhernými barvami. Chlapec pozoruje mnoho pestrých postav zobrazených v oknech a ptá se: „Kdo jsou ti lidé?“ „To jsou svatí,“ odpovídá maminka.

Za krátký čas se na nábožku ptá Kateřina nebo Štěpánka nebo Josef nebo Pepa nebo Milan: „Děti, kdo jsou to svatí?“ A náš chlapec hned odpoví: „Svatí jsou lidé, přes které svítí slunce!“

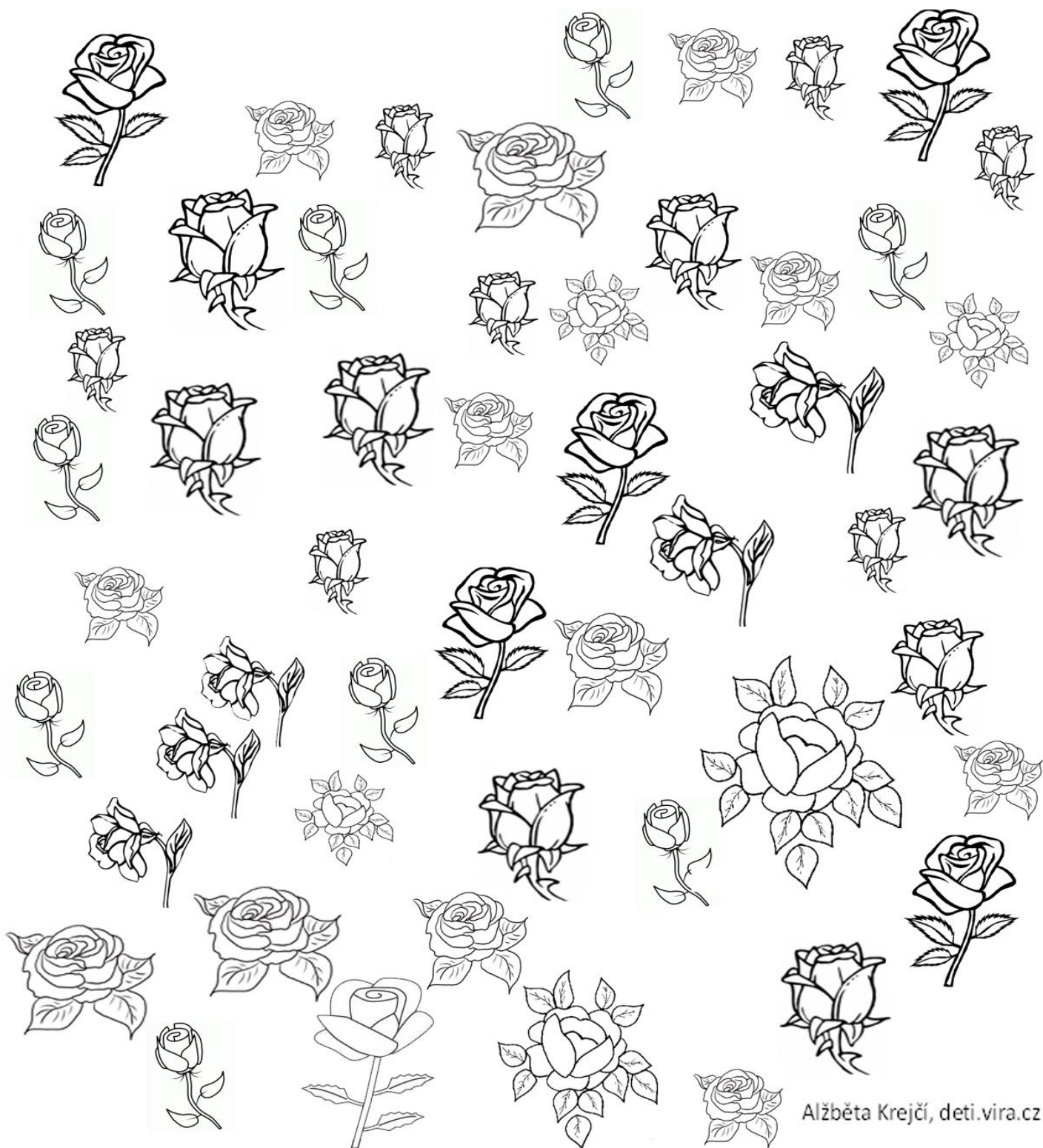
Na druhé straně je rébus, který se týká *sv. Terezie od Dítěte Ježíše* (nebo také *sv. Terezie z Lisieux*). Ta má svátek hned první říjnový den.

Sv. Terezie se narodila ve Francii v předminulém, tedy 19. století. Už od dětství si přála žít v klášteře a být řeholní sestrou karmelitkou. Podařilo se jí to už v 16 letech! Když žila Terezie v klášteře, navenek působila vyrovnaně, ale uvnitř se velmi bála, že je daleko od Boha. Nebo dokonce že ji Bůh opustil. A i přes tento strach, toto vnitřní svírání neustále hledala a odevzdávala se Kristově lásce.

Zemřela velice mladá, když jí bylo 24 let.

SVATÁ TEREZIČKA

Svatá Terezie z Lisieux je často zobrazována s růžemi, protože před svou smrtí slíbila, že bude z nebe sypat růže. Připravili jsme si pro vás, děti, na obrázku podobný „déšť růží“. Většina růží je na obrázku dvakrát nebo vícekrát. Poznáte, která růže je na obrázku jen jedenkrát? Pokud ji najdete, nechejte ji nevybarvenou. Dalším úkolem bude najít vždy stejné růžičky a vybarvit je stejnou barvou. Dávejte bedlivě pozor, protože některé květiny jsou zmenšené nebo zvětšené, přesto je to ale tatáž květinka.

Alžběta Krejčí, deti.vira.cz

FARNÍ KALENDAŘ NA ŘÍJEN 2011

So	1	Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve
Ne	2	27. neděle v mezidobí
Po	3	
Út	4	Památka sv. Františka z Assisi 9:30 Čtyřlístek, koláž s motivem sv. Františka (Habrovka) 18:00 poutní mše svatá na Habrovce a následující oslava v sále na Habrovce
St	5	18:45 biblická hodina (Habrovka) 20:00 modlitba Taizé - od 19:30 nácvik zpěvu (Habrovka)
Čt	6	
Pá	7	Památka Panny Marie Růžencové
So	8	Farní pouť do Mohelnice nad Jizerou, Litoměřic a Libiše
Ne	9	28. neděle v mezidobí
Po	10	17:30 mše sv. pro děti (Habrovka)
Út	11	9:00 Sedmikrásek, přednáška M. Průkové o církevních koncilech (Habrovka)
St	12	
Čt	13	
Pá	14	
So	15	Památka sv. Terezie od Ježíše (z Avily), panny a učitelky církve
Ne	16	29. neděle v mezidobí
Po	17	Památka Sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka
Út	18	Svátek sv. Lukáše, evangelisty 9:00 úklid kostela na Habrovce – maminky
St	19	
Čt	20	
Pá	21	
So	22	17:00 - 19:00 Příjem věcí a příprava na dětský bazárek (Habrovka)
Ne	23	30. neděle v mezidobí – Den modliteb za misie, sbírka na misie 10:30 - 14:00 Dětský bazárek (Habrovka)
Po	24	
Út	25	9:00 Sedmikrásek, program: čtení z Bible (Habrovka)
St	26	
Čt	27	
Pá	28	Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů Státní svátek - Den vzniku samostatného československého státu (1918)
So	29	
Ne	30	31. neděle v mezidobí
Po	31	

FARNÍ POUŤ

Milí farníci!

Rád bych Vás pozval na tradiční farní pouť. V sobotu 8. října postupně navštívíme Mohelnici nad Jizerou, Litoměřice a Libiř. Program: 7:15 – sraz u polikliniky Budějovická, 7:30 - odjezd. Nejprve navštívíme románský kostel Nanebevzetí Panny Marie v Mohelnici nad Jizerou. Zde bude mše svatá. Odtud pojedeme do Litoměřic, kde bude přestávka na oběd (v restauraci nebo z vlastních zdrojů) a pak se odebereme do katedrály sv. Štěpána. Po její prohlídce s výkladem půjdeme na hřbitov, na kterém odpočívá mimo jiných otec kardinál Trochta. Následně navštívíme kostel sv. Jakuba v Libiři, kde se pomodlíme. Předpokládaný návrat je okolo sedmé hodiny večerní opět k poliklinice. Cena zájezdu je 200 Kč. Částku a přihlášky budu vybírat po nedělních bohoslužbách v sakristiích našich kostelů.

Přihlásit se můžete i telefonicky na č. 736 432 013. Těším se na Vás. Přeji všem příjemný společně prožitý den!

Lukáš Porcal

ZPÍVÁTE RÁDI?

Milí farníci, dáme dohromady pěvecký sbor? Máte-li chuť se zapojit do nově vznikajícího pěveckého sboru a naučit se skladby, které bychom prozpěvovali nejen sobě, ale i pro potěchu ostatních, ozvěte se mi prosím na e-mail: habr.sbor@gmail.com nebo na tel. 603 393 041. Pravidelné zkoušky 1x za 14 dní bychom zahájili v polovině října. Předchozí sborové zkušenosti a znalost not nejsou podmínkou, pouze výhodou. Těším se na Vás!

Zuzana Krušinová

POŘAD BOHOSLUŽEB

	Habrovka	Michle
Neděle	9:30 11:00 („dětská“) 19:00	8:00
Pondělí	17:30 ☺	
Úterý		17:30 (s nešporami)
Středa	17:30	
Čtvrtek		17:30
Pátek	17:30	
Sobota		17:30
Svatost smíření: obvykle půl hodiny před mší svatou, po domluvě kdykoliv jindy.		
☺ Vždy druhé pondělí v měsíci „dětská mše“		

FARNÍ MODLITEBNÍ ÚMYSL NA ŘÍJEN 2011

Za zraněného otce biskupa Karla Herbsta.

Farní list ŘK farnosti při kostele Narození Panny Marie v Praze–Michli, Baarova 23, Praha 4, 140 00; tel. 241 485 428; e-mail pro zaslání příspěvků do farního listu: farlist@seznam.cz (nebo možno nechat texty příspěvků v sakristiích kostelů), e-mail farnosti: midpraha@tiscali.cz; www.volny.cz/farnost.michle. Redakce textů: Jiří Šesták, Sedmikrásek: Josef Tlustý, Pavlína Muzikářová, textová korekce: manželé Benešovi, jazyková korekce: Zuzana Krušinová, doprava FL na faru: Zdeněk Hučín. Žádáme autory o pochopení pro redakční a jazykovou úpravu zaslaných textů. Vychází 25. 9. 2011. Náklad 280 výtisků. **Uzávěrka příspěvků do listopadového čísla bude ve středu 19. 10. 2011 ve 23:59. Listopadové číslo vyjde 30. 10. 2011.**